

Hełm m16

Kolekcja:	hełmy
Muzeum:	Muzeum Naprawiacza
Właściciel:	Naprawiacz

Datowanie: 1916

Miejsce pochodzenia: Cesarstwo Niemieckie

Stan eksponatu: Dostateczny

Opis: Hełm m16 rogacz do fasunku całego ze skóry. Inicjatorem wprowadzenia hełmu w armii niemieckiej był prof. [August Bier, chirurg](#) konsultant 27. Korpusu Armijnego na [froncie zachodnim](#), który 15 sierpnia 1915 wystosował list do lekarza 2. Armii, zwracając uwagę na potrzebę opracowania hełmu [stalowego](#) chroniącego przed uszkodzeniem [czaszki](#) i [potylicy](#). Wcześniej przeprowadził rozmowę z prof. [Friedrichem Schwerdem](#) z Instytutu Techniki z [Hanoweru](#) (na froncie kapitanem 2. Armii), który zapewnił go, że konstrukcja i produkcja hełmu z jednego kawałka stali zapewniająca ochronę oczu i karku jest możliwa. Szef Sztabu Generalnego i naczelny dowódca wojsk niemieckich, [Erich von Falkenhayn](#) poparł propozycję w Ministerstwie Wojny i już [4 września](#) 1915 Schwerd wziął udział w naradzie, po której zlecono mu opracowanie hełmu i wdrożenie jego masowej produkcji. Nowo opracowany Stahlhelm był podobny do średniowiecznej [salady](#). Pierwszym modelem był wzór M1916. Hełm ten produkowany był w sześciu fazach procesu produkcyjnego z kawałka blachy o grubości 1,1 [mm](#) z ulepszonej stali chromoniklowej. Charakterystyczną cechą M1916 były dwie wypustki po bokach, na które miano umocowywać osłony pancerne czołowej części dzwonu tzw. *Stirnpanzer* (jednak ze względu na to, że doczepiana osłona była zbyt ciężka i powodowała przekrzywianie się hełmów do przodu, a także na braki surowcowe - zrezygnowano z jej użycia). Model ten miał też (taki sam jak pickelhaube) uchwyt do mocowania paska zapinającego. Większość tych hełmów miała kolor szary (tzw. [feldgrau](#), znane są także egzemplarze z malowaniem maskującym). Po raz pierwszy zostały użyte w boju w grudniu 1915, z końcem stycznia 1916 huta w [Thale/Harz](#) dostarczyła pierwszych 30 000 hełmów, w które wyposażono część jednostek niemieckich podczas [bitwy pod Verdun](#). Stahlhelm chronił lepiej niż hełmy francuskie i brytyjskie, jednak był od nich cięższy.